

Jeg vil meget gerne spørge integrationsministeren, som jo på mange måder er optaget af, at der er nogle, som tjener penge på at transportere folk over grænserne, om noget, som jeg sådan set har spurgt om før ved flere lejligheder uden reelt at have fået svar: Hvorfor er integrationsministeren ikke villig til at bryde det monopol, som menneskesmuglerne har på at hjælpe folk, som er forfulgt? Denne her regering har jo fjernet muligheden for at kunne søge asyl fra nærområderne. Man har fjernet muligheden for at søge asyl i de områder, hvor flygtningene rent faktisk befinder sig, og derved giver man jo monopol til menneskesmuglerne, fordi de rent faktisk er de eneste, som kan hjælpe personer, som er forfulgt.

Hvorfor er en liberal minister ikke optaget af bryde det monopol, som man selv i den grad kommer til støtte med denne her politik?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens åbenhed i forhold til nogle af de debatter, der har været her, og give udtryk for lidt bekymring for visse dele af indholdet i lovforslaget. Men ministeren sagde også noget om, at det faktisk var relativt nemt for politiet at få adgang til at foretage sig nogle ting, og det er vi meget opmærksomme på. Vi har også anerkendt, at der kan være visse ting, man skal foretage uden samtykke.

Jeg vil bare gerne appellere til, at ministeren så også er åben over for, at der er orienteringspligt. Vi vil jo gerne have, at asylansøgere opfylder deres orienteringspligt 120 pct., men så kunne vi også godt selv gå foran, når vi laver noget uden samtykke, og indføre en gensidig orienteringspligt.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil også gerne kvittere for den åbning, jeg fornemmede, der var i ministerens tale vedrørende børnene, at ministeren også har et svagt punkt, når det drejer sig om børn, der skal sættes på madpakkeordninger og placeres i Sandholmlejren.

Det er jo ikke i overensstemmelse med børnekonventionen. Vi ved det alle sammen, og vi ved også alle sammen, at det ikke er i overensstemmelse med almindelig anstændighed. Vi kan simpelt hen ikke tillade os bare at sende nogle børn op i Sandholmlejren til kriminelle asylan-

søgere. Vi kan ikke bruge børnene som led i en psykologisk krigsførelse mod deres forældre.

Jeg håber meget, at ministeren vil være med til, at vi ser på den del af lovforslaget og får det pillet ud, sådan at lovforslaget i hvert fald på det punkt bliver rettet noget op, så vi kan se hinanden i øjnene, herunder også de børn, det vedrører.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne i udvalget give nogle oplysninger om, hvad det er for placeringer af børnefamilier, man i givet fald tænker på, for der er flere ordførere, der har sagt, at vi ikke kan placere børn sammen med kriminelle. Det tror jeg bestemt heller ikke bliver tilfældet, men det synes jeg at jeg skal give et svar på til udvalget. Jeg har forstået spørgsmålet.

Jeg vil ligeledes gerne fremsende svar på, om der er problemer ved at orientere de pågældende, hvis fingeraftryk udveksles med hjemlandet. Jeg vil gerne give et svar i udvalget på, om der er problemer ved at give en sådan orientering, eller om man allerede giver den.

Op til hr. Kamal Qureshi: Den diskussion om ansøgninger fra ambassader har vi mildest talt ført. Jeg tror, vi har været på talerstolen 30 gange begge to, så jeg vil ikke rippe op i den diskussion.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrop (SF):

Ministeren har fuldstændig ret i, at asylsagsbehandlingen tager meget lang tid, men er ministeren så ikke også enig med mig i, at det fortrinsvis skyldes, at Udlændingestyrelsen er underbemandet eller har en struktur, som gør, at det kan tage, hvad er det? Er det 3, er det 4, er det 5 måneder før første asylsagssamtale?

Så nævnte ministeren spørgsmålet om den iranske dreng, som efterfølgende er blevet fundet i en græsk lejr. Ministeren ved eller burde vide, at den sag, der var blevet behandlet 10 gange, var sagen vedrørende moderen. Sagen vedrørende drengen tog 1½ dag.

Så endnu en gang for at følge op på hr. Søren Søndergaards spørgsmål:

Hvorfor sender man ikke irakiske flygtninge med et fly til Bagdad? Hvad er det, der sker med dem? Det synes jeg ministeren skulle forholde sig til: Hvorfor kan man ikke anvende almindelige officielle hjemrejsemuligheder? Hvad er det, der sker med de mennesker, der kommer, når en